

REPUBLIKA SRBIJA
 Republička direkcija za imovinu Republike Srbije

PODNEŠAK PUNOMOĆNIKA
 SAVEZA SAMOSTALNIH SINDIKATA SRBIJE

Poštovani, ovim putem Vam se obraćamo u vezi sa pravnim problemom u odnosu na objekat u ul. Miloša Pocerca br. 10 u Beogradu, koji je u svojini Republike Srbije, a sa nespornim pravom korišćenja Saveza Samostalnih Sindikata Srbije.

S tim u vezi, ukazujemo vam na propuste koje ste vi, kao organ koji je dužan da štiti javni interes, učinili u korist privatnog interesa i to pogrešnim i nepotpunim utvrđivanjem činjenica te pogrešnim tumačenjem materijalnih propisa. Takvo vaše postupanje je za posledicu imalo pogrešno odnosno netačno informisanja Vlade Republike Srbije sa vaše strane, kao najvišeg stepena izvršne vlasti, a koja je postupala i odlučivala u odnosu na predmetne netačne činjenice, o čemu ćemo obavestiti i Vladu ali i nadležno javno tužilaštvo.

Da budemo precizniji, smatramo da se Direkcija za imovinu nezakonito stavila u službu zaštite interesa KUD „Branko Cvetković“ koje nikada nije imalo pravo korišćenja na predmetnom objektu, te da je ista izašla iz zakonskih okvira svog delovanja tumačeći propise na način koji ide na štetu jedinog zakonitog korisnika predmetnog objekta a to je Savez Samostalnih Sindikata Srbije. Ovakvo postupanje Direkcije za imovinu se jasno utvrđuje iz sadržine više dopisa Direktora Jovana Vorkapića koji su upućeni KUD-u „Branko Cvetković“. U navedenim dospelima se jasno kaže da Direkcija čini sve radi realizacije Ugovora o zakupu sa predmetnim subjektom a koji ugovor je potpisan na osnovu netačno prikazanih činjenica Vladi Republike Srbije i pogrešnog tumačenja pozitivnih propisa.

Ističemo da je pravo korišćenja u korist SSSS nesporno utvrđeno Presudom Apelacionog suda u Beogradu Gž br. 3016/2014 od 24.02.2016.god., kojom je ODBIJEN tužbeni zahtev Republike Srbije da se tuženi SSSS obaveže da se iseli iz objekta u ul. Miloša Pocerca br. 10. U obrazloženju navedene presude, na strani 5 nedvosmisleno stoji da tužlac Republika Srbija nema pravo da traži predaju u posed nepokretnosti, odnosno da tuženi, SSSS, ima pravo korišćenja na predmetnoj nepokretnosti i to na osnovu čl. 83 Zakona o udruženjima koji glasi :

„Društvene organizacije koje su do dana stupanja na snagu ovog zakona imale pravo korišćenja na nepokretnostima u državnoj svojini, odnosno na nepokretnostima koje po sprovedenom sudskom postupku postanu državna svojina, nastavljaju sa faktičkim korišćenjem ovih nepokretnosti pod uslovima koji ne mogu biti nepovoljniji od uslova kakvi su bili do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Jedinica lokalne samouprave na čijoj se teritoriji nalaze nepokretnosti na kojima pravo korišćenja imaju društvene organizacije, ima pravo da otkuže dalje korišćenje nepokretnosti ako društvena organizacija ne uskladi svoj rad sa odredbama ovog zakona u propisanom roku, kao i u slučaju kada nepokretnosti koristi suprotno nameni ili ciljevima utvrđenim statutom.

Akt iz stava 2. ovog člana jedinica lokalne samouprave donosi uz saglasnost Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije."

Imovina u društvenoj, odnosno državnoj svojini iz člana 80. i člana 81. st. 1. i 2. ovog zakona na kojoj pravo korišćenja, odnosno pravo raspolaganja imaju društvene organizacije ne može se otuđivati do dana početka primene ovog zakona."

S tim u vezi, smatramo nespornom činjenicu da kako je predmetni sud utvrdio da Republika Srbija nema prava da traži predaju u posed u svoju korist onda to nema pravo da učini ni u korist trećeg lica pa ni u korist KUD „Branko Cvetković“, jer niko sem sud, ne može na bilo kakav način ukidati, ugrožavati, smanjivati ili modifikovati pravo korišćenja te se nesporno radi o nezakonitom postupanju.

Nadalje, veoma je važno da sama Direkcija kroz svoje postupanje i komunikaciju sa subjektima zainteresovanim za rešavanje ovog problema, konstantno ističe neistinitu činjenicu da je KUD „Branko Cvetković“ bio višedecenijski korisnik prostora u ulici Miloša Pocerca br. 10, a što predstavlja flagrantnu neistinu kojim je obmanuta i javnost ali i sama Vlada Republike Srbije, o čemu ćemo obavestiti nadležno tužilaštvo, Vladu i Ministarstvo radi ispitivanja svih okolnosti vezanih za ovaj slučaj. Pravo korišćenja ima samo i isključivo Savez Samostalnih Sindikata Srbije, kako je to već citirano samim Zakonom o udruženjima ali i stavom suda, a pomenuto KUD je predmetni prostor imalo u državini samo na osnovu Ugovora sa jedinim korisnikom, SSSS, koji je istekao. Posebno napominjemo da je iz navedenog ugovornog odnosa Savez pretrpeo veliku materijalnu štetu jer predmetno KUD nije ispunjavalo jednu jedinu svoju obavezu a to je plaćanje tekućih računa te je isto morao da učini zakoniti korisnik Savez Samostalnih Sindikata Srbije.

Kako smo nesporno utvrdili da samo i isključivo Savez Samostalnih Sindikata RS ima pravo korišćenja na predmetnom prostoru to implicira dalje zaključke a to je da niko, pa ni Direkcija ili Vlada, ne može uzurpirati predmetno pravo korišćenja, isto ograničavati ili oduzimati, i jedini subjekt koji može zauzeti stav po tom pitanju jeste nadležan sud Republike Srbije.

Dakle, Direkcija je svojim postupanjem, prekoračenjem svojih ovlašćenja i netačnim izveštavanjem, navela Vladu Republike Srbije da prekrši zakon, te da se kao izvršna vlast stavi na mesto sudske vlasti, i mišljenja smo da će odgovorna lica morati da snose i zakonske posledice zbog obmanjivanja kako javnosti tako i same Vlade Republike Srbije.

1. Naime, prvo što je Direkcija učinila nezakonito a što predstavlja netačno utvrđivanje činjeničnog stanja jeste konstatacija da SSSS ne koristi predmetni poslovni prostor za potrebe svog udruženja jer iste daje u zakup.

SSSS koristi predmetne prostorije samo i isključivo za potrebe svog udruženja i činjenica da su delovi tog objekta u zakupu od strane trećih lica, dakle ne u podzakupu prethodno zakupljenog prostora, već u zakupu prostora na kome zakupodavac ima pravo korišćenja, ne utiče na tačnost ove proverljive tvrdnje.

Takodje, veoma je važno ukazati na selektivnu primenu zakona od strane Direkcije, odnosno na tumačenje samo pojedinih propisa ili pojedinih delova propisa i to na štetu najveće sindikalne organizacije u Republici Srbiji.

Pre svega, Zakon o udruženjima u članu 36 kaže : „Udruženje može sticati imovinu od članarine, dobrovoljnih priloga, donacija i poklona (u novcu ili naturi), finansijskih subvencija, ostavina, kamata na uloge, **zakupnine**, dividendi i na drugi zakonom dozvoljeni način.“, te je u potpunosti jasno da je davanje objekata u zakup potpuno zakonito i legitimo delovanje udruženja u cilju ostvarivanja svoje poslovne politike i svojih zadataka.

Nadalje, sam Statut Saveza Samostalnih Sindikata Srbije u članu 76. st. 2 koji glasi : Izvori prihoda SSSS su : članarina, prihodi od imovine, prihodi od poslovanja i marketinga, pokloni, legati, prilozi i sredstva iz drugih izvora“, te je nesporno, (imajući u vidu pozitivne propise Republike Srbije i sudsku praksu da su prihodi od zakupa između dva pravna lica imaju smatrati prihodima od poslovanja), i u to nema nikakve dileme da je SSSS kao korisnik objekta u ul. Miloša Pocerca br. 10 poslovao u skladu sa Zakonima Republike Srbije i svojim internim aktima, da je sva sredstva koja predstavljaju prihod koristila samo i isključivo u svrhu obavljanja sindikalne delatnosti, a da je Direkcija postupala selektivnom primenom propisa i delova propisa.

2. Drugo , Direkcija ide još dalje, te se poziva na neodgovarajuće i na ovu pravnu stvar neprimenjive materijalne propise i to navodeći da je Zakonom o javnoj svojini u članu 34. zabranjeno davanje u podzakup objekata u svojini Republike Srbije, a predmetni član zakona kaže :

Davanje stvari u zakup

Član 34

„Stvari u javnoj svojini mogu se dati u zakup, polazeći od tržišne visine zakupnine za određenu vrstu stvari, u postupku javnog nadmetanja, odnosno prikupljanjem pismenih ponuda.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, stvari u javnoj svojini se mogu dati u zakup neposrednom pogodbom, ako je to u konkretnom slučaju jedino moguće rešenje.

Stvari u javnoj svojini ne mogu se davati u podzakup.

Ugovor zaključen protivno odredbama ovog člana ništav je.“

Dakle, ovaj član zakona se odnosi na objekte koje je Republika Srbija dala u zakup trećim licima i zabranu da ta lica objekte daju u PODZAKUP, a što je potpuno različita pravna i faktička situacija u odnosu na objekat u ulici Miloša Pocerca br. 10, jer na predmetnom objektu SSSS nema pravo zakupa već pravo KORIŠĆENJA koje ne može biti uzurpirano niti od strane Direkcije niti od strane izvršne vlasti i postupanje Direkcije predstavlja kršenje zakona za koje će odgovorni morati da snose posledice.

3. Apostrofiramo to da je Republička direkcija za imovinu u ovom predmetu postupala protivno svom stavu zauzetom u predmetu 04 br. 361-273/2016 od 21.07.2016.god., budući da je Direkcija za imovinu Republike Srbije, sama, po identičnoj situaciji, sebe oglasila nenadležnom za odlučivanje o davanje saglasnosti na izdavanje u zakup javne svojine koja je data ustanovama i preduzećima na korišćenje u obavljanju svoje delatnosti, smatrajući da tu nema raspolaganja javnom svojinom, te je nesporno osnovana tvrdnja da se realizacijom ovog koncepta krše odredbe Zakona o javnoj svojini, i postavlja se pitanje interesa i motiva predstavnika Direkcije da postupaju čak i protivno stavu same Direkcije u identičnoj pravnoj stvari.

Svojim postupanjem, Direkcija je, zajedno sa KUD Branko Cvetković, navela Vladu Republike Srbije na nezakonito delovanje, te je Vlada, na osnovu potpuno pogrešno utvrdjenog činjeničnog stanja, pogrešne primene materijalnog prava, kao i suprotno dosadašnjoj ustanovljenoj praksi Direkcije za imovinu (da nije nadležna da daje saglasnost na izdavanje u zakup nepokretnosti licima koja imaju pravo korišćenja, jer se ne radi o raspolaganju) donela Zaključak br. 05 br. 361-8546/2018 od 14.09. 2018 god. Postupajući na ovaj način, Direkcija za imovinu je prouzrokovala potpuno pogrešno informisanje javnosti, iznošenje više stotina neistinitih informacija na štetu SSSS, što je dovelo i do uznemirenja javnosti i ugrožavanja ugleda najveće sindikalne irganizacije u zemlji, a sve usled delovanja van svojih zakonskih nadležnosti te preskakanjem nadležnih institucija i organa u korist privatnog interesa a na štetu SSSS i javnog interesa.

S toga, predlažem Republičkoj direkciji za imovinu Republike Srbije da obavesti Vladu Republike Srbije da niti sama Direkcija niti Vlada nemaju nadležnosti za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, da obustavi svako dalje postupanje u ovoj pravnoj stvari, da poništi sva pravna akta proistekla iz nezakonitog delovanja u ovoj pravnoj stvari i njihove posledice, te da bez odlaganja prepusti da ovu pravnu stvar, u javnom interesu, rešavaju samo i isključivo nadležni organi.

U Beogradu,
26.03.2021.god.,

Punomoćnik
Miloš Vučeljić, adv.

АДВОКАТ
Милош В. Вучељих
БЕОГРАД Звезе Буљубаша 3.
Тел 062-616-581